

4. PERIODISTA, *escriptor,* EDITOR *i cineasta*

PERIODISTA, ESCRITOR, EDITOR Y CINEASTA

El seu activisme polític en favor de la República l'impulsà a posar en marxa diversos diaris, amb la finalitat de difondre les seues idees entre les classes populars, destacant el setmanari *La Bandera Federal* (1889) i el diari *El Pueblo* (1894), que contribuïren a formar la figura pública de Vicent Blasco Ibáñez i tingueren gran influència en la creació d'un corrent polític manifestament republicà i anticlerical associat a la seua figura, que s'anomenaria *blasquisme*.

En aquella època, els diaris incorporaven un fulletó (novel·la fragmentada), que s'inclouïa en el faldó de les pàgines. Davant la falta de mitjans econòmics per a pagar els drets d'autor d'altres escriptors, Blasco Ibáñez s'imposà el repte d'escriure ell mateix el fulletó que s'inclouïa en *El Pueblo*. Així escrigué, de fulletó, la primera de les seues novel·les

d'ambient valencià, *Arròs i tartana*, que retratava la xicoteta burgesia valenciana seguint el calendari festiu de la capital i en la qual es recull un capítol dedicat precisament a Burjassot, coincidint amb la festivitat de Pasqua. A aquesta li seguirien *Flor de maig*, *La barraca*, *Entre tarongers*, *Sónnica la Cortesana* i *Canyes i fang*. Conclòs aquest primer cicle, escrigué diverses novel·les sobre la problemàtica social de la classe treballadora, ambientades en diversos llocs d'Espanya, entre els quals es troben *La Catedral* (Toledo), *L'Intrús*

Su activismo político en favor de la República le impulsó a poner en marcha varios periódicos, con la finalidad de difundir sus ideas entre las clases populares, destacando el semanario *La Bandera Federal* (1889) y el diario *El Pueblo* (1894), que contribuyeron a formar la figura pública de Vicente Blasco Ibáñez y tuvieron gran influencia en la creación de una corriente política, manifiestamente republicana y anticlerical, asociada a su figura, y que se daría en llamar el “blasquismo”.

En esa época los diarios incorporaban un folletín (novela por entregas), que se incluía en el faldón de sus páginas. Ante la falta de medios económicos para pagar los derechos de autor de otros escritores, Blasco Ibáñez se impuso el reto de escribir él mismo el folletín que se incluía en *El Pueblo*. Así escribió, por entregas, la primera

de sus novelas de ambiente valenciano, *Arroz y tartana*, que retrataba la pequeña burguesía valenciana, siguiendo el calendario festivo de la capital y en la que se recoge un capítulo dedicado precisamente a Burjassot, coincidiendo con la festividad de Pascua. A ésta le seguirían *Flor de Mayo*, *La Barraca*, *Entre naranjos*, *Sónnica la Cortesana* y *Cañas y Barro*. Concluido este primer ciclo, escribió varias novelas sobre la problemática social de la clase trabajadora, ambientadas en varios



(Bilbao), *El celler* (Jerez) i *L'horda* (Madrid). Més tard fou autor de best sellers tan coneguts com *Sang i arena* o *Els quatre genets de l'apocalipsi*, que li donaren una projecció mundial.

Amb la finalitat de difondre la cultura entre les classes populars, posà en marxa diverses editorials, entre les quals cal destacar l'editorial Prometeo, l'objectiu de la qual era editar tant la seua pròpia obra com, sobretot, el més selecte de la literatura, des dels clàssics llatins fins a les novel·les de més rabiosa actualitat, tot això a preus populars. Perquè resultaren més atractius, encarregà les seues portades als millors il·lustradors de l'època, en la seua majoria joves promeses que anys més tard es convertiren en referents del disseny i la il·lustració a escala nacional i internacional (Povo, Dubón, Arturo Ballester, Renau...).

La seua gran visió de futur feu que s'interessara també pel cinematògraf i portà al cinema algunes de les seues pròpies novel·les sota el segell de *Prometeo Films*, com és el cas de *Sang i arena*, que produí i dirigí en col·laboració amb Ricardo

lugares de España, entre las que se encuentran *La Catedral* (Toledo), *El Intruso* (Bilbao), *La Bodega* (Jerez) y *La Horda* (Madrid). Más tarde fue autor de best sellers tan conocidos como *Sangre y arena* o *Los cuatro jinetes del Apocalipsis*, que le dieron una proyección mundial.

Con el fin de difundir la cultura entre las clases populares puso en marcha varias editoriales, entre las que cabe destacar la editorial Prometeo, cuyo objetivo era editar tanto su propia obra como, sobre todo, lo más selecto de la literatura, desde los clásicos latinos hasta las novelas de más rabiosa actualidad, todo ello a precios populares. Para



que resultaran más atractivos, encargó sus portadas a los mejores ilustradores de la época, en su mayoría jóvenes promesas que años más tarde se convertirían en referentes del diseño y la ilustración a nivel nacional e internacional (Povo, Dubón, Arturo Ballester, Renau,...)

Su gran visión de futuro le hizo interesarse también por el cinematógrafo, llevando al cine algunas de sus propias novelas, bajo el sello de *Prometeo Films*, como es el caso de *Sangre y arena*, que produjo y dirigió, en colaboración con Ricardo Baños y Max André, y que se presentó en el Hipódromo de París en 1917. Posteriormente vendió los derechos de algunas de sus obras a las principales productoras de Hollywood, alcanzando un notable éxito, como con *Sangre y arena* o *Los cuatro jinetes del Apocalipsis*, protagonizadas ambas por un, hasta entonces desconocido, Rodolfo Valentino. Además, le encargaron diversos guiones cinematográficos, escritos para algunos de los principales actores y actrices de Hollywood del momento.

Baños i Max André i que es presentà en el Hipòdrom de París el 1917. Posteriormentengué es drets d'algunes de les seues obres a les principals productores de Hollywood i aconseguí un èxit notable, com amb *Sangre y arena* o *Els quatre genets de l'apocalipsi*, protagonitzades totes dues per un fins llavors desconegut Rodolfo Valentino. A més, li encarregaren diversos guions cinematogràfics escrits per a alguns dels principals actors i actrius de Hollywood del moment.

